

17^η ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Ἐπιμελητής ὕλης:

Πρωτοπρεσβύτερος Κωνσταντῖνος Πλευράκης
Τ.Θ. 60060, Τ.Κ. 570 01 ΘΕΡΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Τηλ. 462 744 Fax: 463 455

22 Αὐγούστου 2021

Ἀγαθονίκου μάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῷ
Ζωτικῷ, Ζήνωνος, Θεοπρεπίου,
Ἀκινδύνου καί Σεβηριανῷ (δ' αἰών)

Κυριακή μετὰ τὴν Ἑορτὴν

Ἦχος πλ. δ' Ἑωθινόν Θ'

*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἐξάψαλμος.

Εἰρηνικά.

Θεὸς Κύριος

Ἀπολυτίκια

Τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος πλ. δ'

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος,
ταφήν κατεδέξω τριήμερον,
ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσεις τῶν παιδῶν,
ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν,

Κύριε, δόξα Σοι.

Δόξα.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες...

Καί νῦν... Τῆς Ἑορτῆς

Ἐν τῇ γεννήσει τήν Παρθενίαν ἐφύλαξας
ἐν τῇ κοιμήσει τόν κόσμον
οὐ κατέλιπες Θεοτόκε·
μετέστης πρός τήν ζωήν
Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς Ζωῆς
καί ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη
ἐκ θανάτου τά ψυχάς ἡμῶν.

Καθίσματα.

Μετά τήν ἀ' στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν ἡ ζωή τῶν ἀπάντων
καί ἄγγελος φωτός, ταῖς Γυναιξίν ἐβόα·
παύσασθε τῶν δακρύων,
τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε·
κράξατε ἀνυμνοῦσαι·
ὅτι ἀνέστη Χριστός ὁ Κύριος
ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός
τό γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. Τήν Σοφίαν καί Λόγον.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς
ταῖς ὁσίαις προσέταξας Γυναιξί
κηρῦξαι τήν ἔγερσιν
Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται·

καί ὄρομαῖος ὁ Πέτρος
 ἐπέστη τῷ μνήματι
 καί τό φῶς ἐν τῷ τάφῳ
 ὄρων κατεπλήττετο·
 ὄθεν καί κατεῖδε
 τά ὀδόνια μόνα
 χωρίς τοῦ θείου σώματος
 ἐν αὐτῷ κατακείμενα·
 καί πιστεύσας ἐβόησε·
 Δόξα Σοι Χριστέ ὁ Θεός
 ὅτι σῶζεις ἅπαντας Σωτήρ ἡμῶν·
 τοῦ Πατρός γάρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καί νῦν. Θεοδοκίον τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Πλατυτέρα οὐρανῶν,
 ἀναδειχθεῖσα ἐπὶ γῆς,
 ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί,
 τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργόν,
 νῦν εἰς αὐτὰ τὰ οὐράνια ἐκ γῆς μετέστης.
 Δικαίων δὲ ψυχαὶ καθορῶσαί σε,
 Ἄγγέλων οἱ χοροὶ κατοπτεύοντες,
 ὡς Βασιλίδι αἶνεσιν ἀξίως,
 διὰ παντὸς σοι προσάγουσι.
 Διὸ πρεσβεύειν, μὴ διαλίπης,
 ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Μετά τὴν 6' στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου

Ἄνθρωποι τό μνήμα Σου,
 Σωτήρ ἐσφραγίσαντο

ἄγγελος τόν λίθον
 ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε·
 Γυναῖκες ἐθεάσαντο,
 ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν
 καί αὐται εὐηγγελίσαντο
 τοῖς Μαθηταῖς Σου ἐν Σιών·
 ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων
 καί διελύθη τά δεσμά τοῦ θανάτου·
 Κύριε, δόξα Σοι.

Δόξα.

Τά μύρα τῆς ταφῆς
 αἱ Γυναῖκες κομίσασαι
 φωνῆς ἀγγελικῆς
 ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον·
 παύσασθε τῶν δακρῦων
 καί ἀντί λύπης χαράν κομίσασθε·
 κράξατε ἀνυμνοῦσαι,
 ὅτι ἀνέστη Χριστός ὁ Κύριος,
 ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός
 τό γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καί νῦν. Θεοτοκίον τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος δ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Αποστόλων ὁ χορός,
 διεσπαρμένος ἐν τῇ γῆ,
 συνηθροίσθη ἐν Σιών,
 ἵνα προπέμψῃ ἀπὸ γῆς,
 τὴν Θεοτόκον πρὸς τὸν Ἰψιστον,
 ὃν περ ἔτεκε.
 Δυνάμεις οὐρανῶν, αἱ ὑπερκόσμιαι,

προέτρεχον ὁμοῦ, καὶ συνεχόρευον,
 πνευματικῶς κραυγάζουσαι, εὐφραίνεσθε,
 οἱ οὐρανοὶ προσδεχόμενοι,
 Θεοῦ Μητέρα, δι' Οὗ δεσπάζει,
 ὄρατὰ καὶ ἀόρατα.

Τά Εὐλογητάρια

Ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι
 τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι,
 τὸν Δεσπότην ἐζήτουν,
 ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον
 καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια
 ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι,
 τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον·
 ὅτι ἀνέστη Χριστός ὁ Θεός,
 παρέχων τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Οἱ ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον α'.

Ἐκ νεότητός μου ὁ ἐχθρός με πειράζει
 ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με·
 ἐγὼ δέ πεποιθώς ἐν Σοί, Κύριε,
 τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γενηδήτῳσαν δὴ
 πρὶν ἐκσπαθῆναι ὡς χόρτος·
 συγκόψει γὰρ Χριστός αὐχένας αὐτῶν,
 τομῇ βασάνων.

Δόξα. Καί νυν.

Ἁγίω Πνεύματι, τό ζῆν τά πάντα
 Φῶς ἐκ Φωτός, Θεός μέγας·
 σύν Πατρί ὑμνοῦμεν
 Αὐτῷ καί τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον β΄.

Ἡ καρδιά μου τῷ φόβῳ Σου σκεπέσθω
 ταπεινοφρονοῦσα·
 μή ὑψωθεῖσα ἀποπέση
 ἐκ Σοῦ, πανοικτίρμον.

Ἐπί τόν Κύριον
 ὁ ἐσχηκώς ἐλπίδα
 οὐ δεῖσει τότε,
 ὅτε πυρί τά πάντα
 κρινεῖ καί κολάσει.

Δόξα. Καί νυν.

Ἁγίω Πνεύματι,
 πᾶς τίς θεῖος βλέπει καί προλέγει,
 τερατουργεῖ ὑψιστα,
 ἐν τρισίν ἓνα Θεόν μέλπων·
 εἰ γάρ καί τριλαμπεῖ,
 μοναρχεῖ τό Θεῖον.

Ἀντίφωνον γ΄.

Ἐκέκραξα Σοι, Κύριε, πρόσχες
 κλινόν μοι τό οὖς σου βοᾶντι
 καί κάθαρρον πρίν ἄρης με
 ἀπό τῶν ἐνθένδε.

Ἐπί τήν μητέρα αὐτοῦ γῆν

δύνων πᾶς αὔθις ἀναλύσει
 τοῦ λαβεῖν βασάνους
 ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα. Καί νῦν.

Ἄγιώ Πνεύματι, θεολογία
 Μονάς τρισαγία·
 ὁ Πατήρ γάρ ἄναρχος
 ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱός ἀχρόνως
 καί τό Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρονον
 ἐκ Πατρός συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον δ'.

Ἰδοῦ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν
 ἀλλ' ἢ τό κατοικεῖν ἀδελφούς ἅμα;
 Ἐν τούτῳ γάρ Κύριος,
 ἐπηγγεῖλατο ζωὴν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ
 ὁ τά κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν
 κελεύει μή δεῖν φροντίζειν.

Δόξα. Καί νῦν.

Ἄγιώ Πνεύματι, ἐνοσιδεῖ αἰτία
 πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως·
 Θεός τοῦτο γάρ ἐστι
 Πατρί τε καί Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον. Ψαλμός 145.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τόν αἰῶνα
 ὁ Θεός σου Σιών εἰς γενεάν καί γενεάν.

Ἄνει ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον,

10

1

αίνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου·
ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

ΤΟ ΕΝΑΤΟ ΕΩΘΙΝΟ

Ἰωάν. 20, 19-31.

Τό βράδυ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἀναστάσεως ὁ Χριστός ἐμφανίζεται στούς συναγμένους στό ἀνώγειο μαθητές του, τούς χαρίζει τήν εἰρήνη καί τό ἅγιο Πνεῦμα του καί τούς ἀποστέλλει στόν κόσμον δίδοντάς τους τήν ἐξουσία νά συγχωροῦν τίς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων.

19 **Ο**ὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων

Τήν ἴδια ἐκείνη ἡμέρα, δηλαδή τήν πρώτη μέρα μετά τό Σάββατο, ὅταν βράδυνασε καί τῶν θυρῶν κεκλεισμένων,
ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταί συναγμένοι
διά τόν φόβον τῶν Ἰουδαίων,

κι ἐνῶ οἱ μαθητές ἦταν συγκεντρωμένοι κάπου μέ κλειστές τίς πόρτες, ἐπειδή φοβοῦνταν τούς Ἰουδαίους,
ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καί ἔστη εἰς τό μέσον καί λέγει αὐτοῖς: *Εἰρήνη ὑμῖν.*

ἦρθε ὁ Ἰησοῦς, στάθηκε στή μέση καί τούς λέει:

- Εἰρήνη σ' ἐσᾶς.

20 **Καί τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς**

τάς χεῖρας καί τήν πλευράν αὐτοῦ.

Κι ὅταν τό εἶπε αὐτό, τούς ἔδειξε τά χέρια
καί τήν πλευρά του.

**Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταί
ιδόντες τόν Κύριον.**

Οἱ μαθητές χάρηκαν πού εἶδαν τόν Κύριο.

21 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν·

- Εἰρήνη ὑμῖν.

Ὁ Ἰησοῦς τούς εἶπε πάλι:

- Εἰρήνη σ' ἐσᾶς.

**Καθώς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ,
καγώ πέμπω ὑμᾶς.**

Ὅπως ὁ Πατέρας ἔστειλε ἐμένα, ἔτσι στέλ-
νω κι ἐγώ ἐσᾶς.

22 Καί τοῦτο εἰπών ἐνεφύσησε

καί λέγει αὐτοῖς·

Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον·

Ἐπειτα ἀπό τά λόγια αὐτά, φύσηξε στά
πρόσωπά τους καί τούς λέει:

- Λάβετε Ἅγιο Πνεῦμα.

23 ἄν τινων ἀφήτε τάς ἀμαρτίας,

ἀφίενται αὐτοῖς·

ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

Σέ ὅποιους συγχωρήσετε τίς ἀμαρτίες, θά
τούς εἶναι συγχωρημένες, σέ ὅποιους τίς
κρατήσετε ἀσυγχώρητες, θά μείνουν
ἀσυγχώρητες.

24 Θωμᾶς δέ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα,

ὁ λεγόμενος Δίδυμος,

Ὁ Θωμᾶς ὅμως, ἓνας ἀπό τούς δώδεκα μα-

θητές, πού λεγόταν Δίδυμος,
οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

δέν ἦταν μαζί τους, ὅταν ἦρθε ὁ Ἰησοῦς.
25 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί·
- Ἐωράκαμεν τόν Κύριον.

Τοῦ ἔλεγαν λοιπόν οἱ ἄλλοι μαθητές:
- Εἶδαμε τόν Κύριο μέ τά μάτια μας.

Ὁ δέ εἶπεν αὐτοῖς·

Αὐτός ὅμως τούς εἶπε:

- Ἐάν μή ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ
τόν τύπον τῶν ἥλων

Ἐγώ ἂν δέν δῶ στά χέρια του τά σημάδια
ἀπό τά καρφιά,

καί βάλω τόν δάκτυλόν μου

εἰς τόν τύπον τῶν ἥλων

καί δέ βάλω τό δάχτυλό μου στά σημάδια
ἀπό τά καρφιά,

καί βάλω τήν χειρά μου

εἰς τήν πλευράν αὐτοῦ,

οὐ μή πιστεύσω.

καί δέ βάλω τό χέρι μου στή λογχισμένη
πλευρά του, δέν θά πιστέψω.

26 **Κ**αί μεθ' ἡμέρας ὀκτώ

πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταί αὐτοῦ

καί Θωμᾶς μετ' αὐτῶν.

Ὀκτώ ἡμέρες ἀργότερα οἱ μαθητές ἦταν
πάλι μέσα στό σπίτι, μαζί τους κι ὁ
Θωμᾶς.

Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς

τῶν θυρῶν κεκλεισμένων

καί ἔστη εἰς τό μέσον καί εἶπεν·

- Ειρήνη ὑμῖν.

Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, ἐνῶ οἱ πόρτες ἦταν κλειστές, στάθηκε στή μέση καί εἶπε:

- Ειρήνη σ' ἐσᾶς.

27 **Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ:**

Ἐπειτα λέει στό Θωμᾶ:

- Φέρε τόν δάκτυλόν σου ὧδε

καί ἴδε τάς χειράς μου

- Φέρε ἐσύ τό δάκτυλό σου ἐδῶ καί δές τά χέρια μου,

καί φέρε τήν χειρά σου

καί βάλε εἰς τήν πλευράν μου

καί φέρε τό χέρι σου καί βάλ' το στήν πλευρά μου.

καί μή γίνου ἄπιστος, ἀλλά πιστός.

Καί μήν ἀμφιβάλλεις, ἀλλά πίστευε.

28 **Καί ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς**

καί εἶπεν αὐτῷ:

- Ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου.

Ὁ Θωμᾶς τοῦ ἀποκρίθηκε:

Ἐσύ εἶσαι ὁ Κυριός μου καί ὁ Θεός μου.

29 **Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς:**

Τοῦ λέει τότε ὁ Ἰησοῦς:

- Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας:

μακάριοι οἱ μή ἰδόντες

καί πιστεύσαντες.

Πείστηκες, ἐπειδή μέ εἶδες μέ τά μάτια σου. Μακάριοι ἐκεῖνοι πού χωρίς νά μέ ἔχουν ἰδεῖ πιστεύουν.

30 **Πολλά μὲν οὖν καί ἄλλα σημεία**

ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς

ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

Ὁ Ἰησοῦς ἔκανε βέβαια καί πολλά ἄλλα

θαύματα μπροστά στους μαθητές του,

ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα

ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

πού δέν εἶναι γραμμένα σ' αὐτό ἐδῶ τό βι-

βλίο.

31 Ταῦτα δέ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε

ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστίν ὁ Χριστός

ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ

Αὐτά ὅμως γράφτηκαν γιά νά πιστέψετε

πώς ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός ὁ Υἱός τοῦ

Θεοῦ,

καί ἵνα πιστεύοντες

ζωήν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

καί πιστεύοντας νά ἔχετε δι' Αὐτοῦ τή ζω-

ή.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...

Ὁ Ν' Ψαλμός

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Οἱ Κανόνες

Ἀπό γ' ὠδῆς τό μεθέορτον

κάθισμα τῆς 22ας Αὐγούστου:

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἀναβόησον Δαυίδ,

τις ἡ παροῦσα Ἑορτή;

Ἦν ἀνύμνησα φησίν,

ἐν τῷ Βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν,

ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον,
 μετέστησεν αὐτήν,
 πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονάς,
 Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς,
 ἄνευ σπορᾶς γεννηθεῖς·
 καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες
 καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ,
 βοῶσαι· Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα,
 πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία.

Ἄφ' ἕκτης ὁδῆς Κοντάκιον.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος,
 τοὺς τεθνεῶτας ἠγειρας
 καὶ τὸν Ἄδάμ ἀνέστησας·
 καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει ἐν τῇ Σῆ Ἀναστάσει
 καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι,
 τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει Σου, πολυέλεε.

Ἐπανάληψις ἐν χορῶ:

τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει Σου, πολυέλεε.

Οἶκος.

Τὰ τοῦ Ἰδοῦ σκυλεύσας βασιλεία
 καὶ νεκρούς ἀναστήσας, μακρόθυμε,
 γυναιξί Μυροφόροις συνήντησας,
 ἀντί λύπης χαρὰν κομισάμενος·
 καὶ Ἀποστόλοις Σου ἐμήνυσας
 τὰ τῆς νίκης σύμβολα,
 Σωτῆρ μου ζωοδότα
 καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας φιλάνθρωπε·

διά τοῦτο καί κόσμος συγχαίρει
τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει Σου, πολυέλεε.

Ἐπανάληψις ἐν χορῶ:

τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει Σου, πολυέλεε.

Συναξάριον

Καταβασίεις τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος α΄.

ᾠδή α΄. Ὁ Εἰρμός.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ
ἡ ἱερά καί εὐκλεής,
Παρθένε, μνήμη Σου
πάντας συνηγάγετο,
πρός εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς,
ἐξαρχούσης Μαρίας
μετά χορῶν καί τυμπάνων
τῷ Σῶ ἄδοντας Μονογενεῖ
ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

ᾠδή γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἡ δημιουργική
καί συνεκτική τῶν ἀπάντων
Θεοῦ σοφία καί δύναμις,
ἀκλινῆ ἀκράδαντον
τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον, Χριστέ·
μόνος γάρ εἶ ἅγιος,
ὁ ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενος.

ᾠδή δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ρήσεις Προφητῶν καί αἰνίγματα
τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν

τήν ἐκ Παρθένου Σου, Χριστέ,
 φέγγος ἀστραπῆς Σου
 εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι·
 καί φωνεῖ Σοι ἄβυσσος ἐν ἀγαλλιάσει·
 τῇ δυνάμει Σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Τό θεῖον καί ἄρρητον κάλλος
 τῶν ἀρετῶν Σου, Χριστέ, διηγῆσομαι·
 ἐξ αἰδίου γάρ δόξης
 συναΐδιον καί ἐνυπόστατον
 λάμπας ἀπαύγασμα
 παρθενικῆς ἀπό γαστρός
 τοῖς ἐν σκότει καί σκιᾷ
 σωματωθεῖς ἀνέτειλας ἥλιος.

Ὠδὴ στ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἄλιον, ποντογενές,
 κητῶν, ἐντόσθιον πῦρ,
 τῆς τριημέρου ταφῆς Σου
 ἦν προεικόνισμα,
 οὗ Ἰωνᾶς ὑποφήτης ἀναδέδεικται·
 σεσωσμένος γάρ ὡς καί προὔπέπωτο,
 ἀσινῆς ἐβόα·
 θύσω Σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἰταμῶ θυμῶ τε καί πυρί
 θεῖος ἔρωσ ἀντιταττόμενος,
 τό μὲν πῦρ ἐδρόσιζε· τῷ θυμῷ δέ ἐγάλα,
 θεοπνεύστῳ λογικῇ,

τῆ τῶν Ὁσίων τριφθόγγῳ λύρα
 ἀντιφθεγγόμενος,
 μουσικοῖς ὀργάνοις ἐν μέσῳ φλογός·
 ὁ δεδοξασμένος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν,
 Θεός εὐλογητός εἶ.

**Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
 καὶ προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.**

Ὦδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

Φλόγα δροσίζουσαν Ὁσίους
 δυσσεβεῖς δέ καταφλέγουσαν
 Ἄγγελος Θεοῦ ὁ πανσθενής
 ἔδειξε Παισί·
 ζωαρχικὴν δέ πηγὴν
 εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον,
 φθορὰν θανάτου καὶ ζωὴν
 βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι·
 τόν Δημιουργόν μόνον ὑμνοῦμεν
 οἱ λελυτρωμένοι καὶ ὑπερυψοῦμεν
 εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ Τιμιωτέρα

Ὦδὴ θ΄.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομεν Σε,
 τὴν μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι
 ἐν Σοί, Παρθένε ἄχραντε·
 παρθενεὺει γάρ τόκος
 καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος.
 Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος

καί μετὰ θάνατον ζῶσα,
 σώζοις αἰεί,
 Θεοτόκε, τήν κληρονομίαν Σου.

Μικρά Συναπτή-Εὐχή

Ἐξαποστειλάριον θ'

Συγκεκλεισμένων, Δέσποτα,
 τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες,
 τούς ἀποστόλους ἔπλησας
 Πνεύματος παναγίου
 εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας·
 οἷς δεσμεῖν τε καί λύειν
 τάς ἀμαρτίας εἴρηκας·
 καί ὀκτώ μεθ' ἡμέρας
 τήν Σήν πλευράν
 τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας καί τάς χεῖρας.
 Μεθ' οὗ βοῶμεν· Κύριος
 καί Θεός Σὺ ὑπάρχεις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανόν.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων
 συναθροισθέντες ἐνθάδε
 Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ
 κηδεύσατέ μου τό σῶμα·
 καί Σὺ Ἰῆ καί Θεέ μου
 παράλαβέ μου τό πνεῦμα.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Πάσα πνοή-Ψαλμοί τῶν Αἴνων

Στιχηρά Προσόμοια

1^{ον}. Τά ἀναστάσιμα.

1

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ.

Κύριε, εἶ καὶ κριτηρίῳ παρέστης
ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος,
ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου
τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος.
Καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν
τόν κόσμον ἠλευθέρωσας
ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου,
ὡς οἰκτίρμων καὶ Φιλάνθρωπος.

2

Αἰνεῖτε τὸν Θεόν ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ,
αἰνεῖτε Αὐτόν
ἐν στερώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ·

Κύριε, εἶ καὶ ὡς θνητόν ἐν μνημείῳ
Ἰουδαῖοί Σε κατέθεντο,
ἀλλ' ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα
στρατιῶταί Σε ἐφύλαπτον
καὶ ὡς ζωῆς θησαυρόν
σφραγίδι ἐσφραγίσαντο.
Ἀλλὰ ἀνέστης καὶ παρέσχες
ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

3

Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ,
αἰνεῖτε Αὐτόν

κατά τό πλήθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.

Κύριε, ὄπλον κατά τοῦ Διαβόλου
τόν Σταυρόν Σου ἡμῖν δέδωκας.
Φρίπτει γάρ καί τρέμει μή φέρων
καθοραῖν Αὐτοῦ τήν δύναμιν,
ὅτι νεκρούς ἀνιστᾶ
καί θάνατον κατήργησε.
Διά τοῦτο προσκυνοῦμεν
τήν ταφήν σου καί τήν ἔγερσιν.

4

Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καί κιθάρα·

Ο ἄγγελος Σου Κύριε,
ὁ τήν Ἀνάστασιν κηρύξας
τούς μέν φύλακας ἐφόβησε
τά δέ Γύναια ἐφώνησε λέγων.
Τί ζητεῖτε τόν ζῶντα μετά τῶν νεκρῶν;
Ἄνστη Θεός ὢν
καί τῆ οἰκουμένη ζωὴν ἐδωρήσατο.

2^{ον}. Τῆς Ἑορτῆς

1.

Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καί χορῶ,
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν χορδαῖς καί ὄργάνῳ·

Τῆ ἐνδόξῳ κοιμήσει Σου
οὐρανοί ἐπαγάλλονται
καί ἀγγέλων γέγηθε τά στρατεύματα·
πᾶσα ἡ γῆ δέ εὐφραίνεται
ὠδὴν Σοι ἐξόδιον

προσφωνοῦσα τῇ Μητρὶ
 τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότητος, ἀπειρογάμη
 Παναγία Παρθένε, ἡ τό γένος
 τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη
 προγονικῆς ἀποφάσεως.

2.

Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
 αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
 Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον.

Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει Σου ....

3.

Ανάστηθι, Κύριε, εἰς τήν ἀνάπαυσίν Σου
 Σύ καί ἡ κιβωτός τοῦ ἁγιάσματος Σου. Ψαλ. 131

Εκ περάτων συνέδραμον
 ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι
 θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεῦσαι Σε·
 καί ἀπό γῆς αἰρομένης Σε
 πρὸς ὕψος θεώμενοι
 τήν φωνήν τοῦ Γαβριήλ
 ἐν χαρᾷ ἀνεβόων Σοι· Χαῖρε, ὄχημα
 τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε, μόνη,
 τά ἐπίγεια τοῖς ἄνω
 τῷ τοκετῷ Σου συνάψασα.

4.

Ωμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν,
 καί οὐ μὴ ἀδετήσει αὐτήν.

Τήν Ζωήν ἡ κυήσασα
 πρὸς ζωήν μεταβέβηκας

τῆ σεπτῆ κοιμήσει Σου τὴν ἀθάνατον
δορυφορούντων Ἀγγέλων Σοι,
Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων,
Ἀποστόλων, Προφητῶν
καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως δεχομένου τε
ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ Σου
τὴν ἀμόμητον ψυχὴν Σου,
Παρθενομητορ Θεόνυμφε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄

Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων,
οὔσης ὀψίας Σαββάτων,
ἐφίστασαι τοῖς φίλοις, Χριστέ,
καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς,
τῆ κεκλεισμένη εἰσόδῳ τῶν θυρῶν,
τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν·
ἀλλ' ἐπλησας χαρᾶς τοὺς μαθητάς
καὶ Πνεύματος ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς.
Καὶ ἐξουσίαν ἔνειμας ἀφέσεως ἁμαρτιῶν
καὶ τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες
τῷ τῆς ἀπιστίας
καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι.
Διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν γνῶσιν ἀληθῆ
καὶ ἄφεσιν πταισμάτων,
εὐσπλαγγε Κύριε.

Καὶ νῦν.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις ...

Δοξολογία μεγάλη.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν...

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀντίφωνον α΄. Ἦχος β΄.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πάσα ἡ γῆ. Ψαλ. 65,2
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
 Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξομολογεῖσθε Αὐτῷ,
 αἰνεῖτε τό ὄνομα Αὐτοῦ. 99,4

Ἐν Πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων
 ἐν Πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. 47,9α

Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ Τόπος Αὐτοῦ
 καί τό Κατοικητήριον Αὐτοῦ ἐν Σιών. | 75,3

Δόξα. Καί νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις ...

Ἀντίφωνον β΄. Ἦχος β΄.

Ἀγαπᾶ Κύριος τάς πύλας Σιών
 ὑπέρ πάντα τά σκηνώματα Ἰακώβ. Ψαλ. 86,2

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ,
 ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν
 ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλούϊα.

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περί Σοῦ
 ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ. Ψ. 86,3

Ἦ Θεός ἐδεμελίωσεν Αὐτήν εἰς τόν αἰῶνα.

47,9β

Ἦγάσσε τό Σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. 45,5β

Δόξα. Καί νυν.

Ο Μονογενής Υἱός ...

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος βαρύς.

Ετοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός,
 ετοίμη ἡ καρδιά μου. 56,8

Εν τῇ Γεννήσει,
 τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας·
 ἐν τῇ Κοιμήσει, τόν κόσμον
 οὐ κατέλιπες, Θεοτόκε·
 μετέστης πρὸς τὴν Ζωήν,
 Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς Ζωῆς
 καί ταῖς πρεσβείαις ταῖς Σαῖς
 λυτρομένη
 ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ
 περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; Ψ. 115,3

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι
 καί τό ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. 4

Εἰσοδικόν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν
 καί προσπέσωμεν Χριστῷ.
 Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ,
 ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν
 ψάλλοντάς Σοι· Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον

Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος,
 ταφήν κατεδέξω τριήμερον,

ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσεις τῶν παθῶν,
ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Καὶ πάλιν

τό Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς

Ἐν τῇ Γεννήσει,
τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας...

Τά ἀπολυτίκια τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον

Αὐτόμελον. Ἦχος β΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον
καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα
τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν·
ὡς γάρ Ζωῆς Μητέρα,
πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν,
ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ εἰρμός τῆς εἰσόδου

τῆς Μ. Πέμπτης

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης
συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι
τῷ δεσπύζοντι τῶν ὄλων
ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀναθέμενοι
ὠραίους πόδας ἐξαπενίζοντο
εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

Ἡ Εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου

Ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος,
ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος,
ὁ τρισαγίῳ φωνῇ

ὑπὸ τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος
καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβεῖμ δοξολογούμενος
καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος·
ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος
εἰς τό εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα·
ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον
κατ' εἰκόνα Σὴν καὶ ὁμοίωσιν
καὶ παντὶ Σου χαρίσματι κατακοσμήσας·
ὁ διδούς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν
καὶ μή παρορῶν ἁμαρτάνοντα,
ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν·
ὁ καταξιώσας ἡμᾶς,
τούς ταπεινούς καὶ ἀναξίους δούλους Σου
καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης
τοῦ ἁγίου Σου θυσιαστηρίου
καὶ τὴν ὀφειλομένην Σοι προσκύνησιν
καὶ δοξολογίαν προσάγειν·
Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι
καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν
τὸν τρισάγιον ὕμνον
καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί Σου.
Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον·
ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα
καὶ δός ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν Σοι
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν,
πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου

καί πάντων τῶν Ἁγίων,
τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων,

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν
καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν...

Ἄγιος ὁ Θεός... (γ)

Δόξα... **Κ**αί νῦν...

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θεός, Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν!

Εὐλογημένος εἶ,
ὁ ἐπί θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου,
ὁ καθήμενος ἐπί τῶν Χερουβείμ,
πάντοτε νῦν καί αἰεὶ
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ Θ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Προκείμενον. Ήχος πλ. δ΄. Ψαλμός 75.

Εὐξασθε καί ἀπόδοτε
Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

**Πρός Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τό ἀνάγνωσμα, 3,9-17.**

**Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ**

Οἱ Ἀπόστολοι καί τό ἔργο τους
μέσα στήν Ἐκκλησία.

Οἱ ἱεροί ποιμένες ὡς διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων συνεχίζουν τό ἔργο τους μέσα στήν Ἐκκλησία διά τῶν αἰώνων. Ἐπάνω στό θεμέλιο (τοῦ θανάτου καί τῆς ἀναστάσεως) τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ οἰκοδομοῦν τό Σῶμα Του, τήν Ἐκκλησία. Δηλαδή χτίζουν, δένουν, προσαρμόζουν σταθερά καί μόνιμα κάθε νέο πιστό σάν ζωντανή πέτρα στήν οἰκοδομή τῆς Ἐκκλησίας. «Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστέ.» Ἡ πνευματική ἔνωση καί ἀδελφική κοινωνία τῶν ἀνθρώπων διά τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ μέσα στήν Ἐκκλησία εἰκονίζεται μέ τό σταθερό οἰκοδόμημα τοῦ ναοῦ ἐπί τῆς γῆς.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ναός τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγιαστήριο, τὸ θεραπευτήριο, τὸ σχολεῖο ἢ ἄλλως τὸ «γεώργιον», τὸ περιβόλι μέσα στό ὁποῖον καλλιεργοῦνται καί ἀναπτύσσονται οἱ πολῖτες τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Τὸ ἀναμορφωτήριο τοῦ κόσμου, ἡ μοναδική κιβωτός σωτηρίας. Ἡ εὐαγγελική περικοπή τῆς ἡμέρας τήν προβάλλει ὡς πλοῖο ἀνάλογο μέ τήν κιβωτό τοῦ Νῶε. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι πύργος ἀπόρθητος καταφύγιο ἀσφαλείας τῶν ἀνθρώπων ἀπό τίς συνεχεῖς ἐπιθέσεις τῶν δαιμόνων.

- 9 **Ἀ**δελφοί, Θεοῦ ἐσμέν συνεργοί·
 Θεοῦ γεώργιον,
 Θεοῦ οἰκοδομὴ ἐστε.

Ἀδελφοί, τοῦ Θεοῦ εἴμαστε συνεργάτες ἐ-
 μεις οἱ Ἀπόστολοι. Τοῦ Θεοῦ χωράφι, τοῦ
 Θεοῦ οἰκοδομὴ, εἶστε ἐσεῖς οἱ πιστοί.

- 10 **Κ**ατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ
 τὴν δοθεῖσάν μοι
 ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα,
 ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ·

Σύμφωνα μὲ τό εἰδικό χάρισμα πού μου ἔ-
 δωσε ὁ Θεός, ἐγὼ ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτονας,
 ἔχω βάσει τό θεμέλιο. Ἄλλος ὁμως συνεχί-
 ζει τό χτίσιμο.

ἕκαστος δὲ βλέπετω πῶς ἐποικοδομεῖ·

- 11 **Θ**εμέλιον γὰρ ἄλλον
 οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον
 ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός.

Ὁ καθένας ὁμως ἄς προσέχη πῶς χτίζει.

Γιατί ἄλλο θεμέλιο κανένας δέν μπορεί νά
 βάλη ἐκτός ἀπό αὐτό πού ὑπάρχει καί Αὐ-
 τός εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

- 12 **Εἰ** δὲ τίς ἐποικοδομεῖ
 ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον
 χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους,
 ξύλα, χόρτον, καλάμην,

- 13 **ἐ**κάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται·

Ἐάν λοιπόν κάποιος χτίζει πάνω σ' αὐτό τό
 θεμέλιο μὲ χρυσάφι ἢ ἀσήμι ἢ πολύτιμα
 πετράδια, μὲ ξυλεία, χορτάρι ἢ ἄχυρο, τό

ἔργο πού κάνει ὁ καθέννας θά φανερωθῆ·
 ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει·
 ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται·
 καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι
 τὸ πῦρ δοκιμάσει.

γιατί θά τό φανερώση ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως, πού ἐμφανίζεται μέ φωτιά. Καί τό τί εἶναι τό ἔργο πού ἔκανε καθέννας, ἡ φωτιά θά τό δείξη.

14 **Εἴ** τινος τὸ ἔργον μενεῖ

ὁ ἐπικυρόμησε, μισθὸν λήψεται·

Ἄν τό ἔργο πού ἔχτισε κάποιος ἀντέξῃ,
 θά πάρῃ μισθό·

15 **εἴ** τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται,

ζημιωθήσεται

αὐτὸς δὲ σωθήσεται,

οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός.

ἂν ὁμως τό ἔργο κάποιου κατῆ ἀπό τῆ φωτιά, αὐτός θά ζημιωθῆ, ὁ ἴδιος ὁμως θά σωθῆ, ὅπως σώζεται ἕνας πού περνάει μέσα ἀπό τίς φλόγες.

16 **Οὐκ** οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε

καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ

οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;

17 **Εἴ** τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει,

φθηρεῖ τοῦτον ὁ Θεός·

Δέν ξέρετε πώς εἶστε ναὸς τοῦ Θεοῦ κι ὅτι τό Πνεῦμα Του κατοικεῖ ἀνάμεσά σας; Ἄν κάποιος λοιπόν καταστρέφῃ τό ναό τοῦ Θε-

οὐ μέ τις διαιρέσεις, αὐτόν θά τόν ἀφανίσῃ
ὁ Θεός.

ὁ γὰρ ναός τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν,
οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

Γιατί ὁ ναός τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος
κι ὁ ναός αὐτός εἶστε ἐσεῖς.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμός 94.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Προφθάσωμεν τό πρόσωπον Αὐτοῦ
ἐν ἐξομολογήσει
καί ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν Αὐτῷ.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ὅτι Αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα
καί Αὐτός ἐποίησεν αὐτήν
καί τήν ξηράν αἱ χεῖρες Αὐτοῦ ἔπλασαν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἦ Εὐχή τοῦ Εὐαγγελίου

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
φιλάνθρωπε Δέσποτα,
τό τῆς Σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς
καί τούς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμούς
διάνοιξον

εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν Σου κηρυγμάτων
κατανόησιν.

Ἐνθες ἡμῖν

καί τόν τῶν μακαρίων Σου ἐντολῶν φόβον,
ἵνα, τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας

πάσας καταπατήσαντες

πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν,

πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν Σὴν

καί φρονοῦντες καί πράττοντες.

Σὺ γάρ εἶ ὁ φωτισμὸς

τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν,

Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,

καί Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν

σύν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ

καί τῷ Παναγίῳ καί ἀγαθῷ

καί ζωοποιῷ Σου Πνεύματι,

νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας

τῶν αἰώνων.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΤΗΣ Θ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον, 14,22-34.

Ὁ περίπατος τοῦ Ἰησοῦ
πάνω στὰ τρικυμισμένα νερά τῆς λίμνης.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Οἱ Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ μέσα στὴ
νύχτα τοῦ κόσμου βρίσκονται μέσα στό
πλοῖο καί ταλαιπωροῦνται ἀπὸ τὴν θαλασ-

σοταραχή. Ὁ Χριστός περπατεῖ πάνω στά τρικυμισμένα νερά πλάϊ τους. Σέ μιά ἀνάλογη περίσταση πού περιγράφουν τά Εὐαγγέλια (Ματθαίου 8,23 – Μάρκου 4,35 – Λουκᾶ 8,22) ὁ Ἰησοῦς βρίσκεται μέσα στό πλοῖο καί κοιμᾶται.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ μοναδική λύση τῆς τραγωδίας τοῦ κόσμου, ἡ μοναδική κίβωτός σωτηρίας γιά τόν κόσμο. «Ἐκτός ἀπό τήν Ἐκκλησία δέν ὑπάρχει σωτηρία», “Extra Ecclesia nulla sallus” Ἁγ. Αὐγουστίνος.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό πλοῖο πού ταξιδεύει μέσα στήν ἱστορία τοῦ κόσμου. Ἡ ζωή τοῦ κόσμου εἶναι ἓνας συνεχῆς κλύδωνας, μιά θαλασσοταραχή, ἀπό τήν ὁποία ἡ ἀνθρωπότητα μπορεῖ νά διασωθῆ μόνο διά τοῦ πλοίου τῆς Ἐκκλησίας.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ

- 22 ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς Αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν Αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

Ἐκεῖνο τόν καιρό ὁ Ἰησοῦς ὑποχρέωσε τοὺς Μαθητές νά μποῦν στό καίκι καί νά πᾶνε νά Τόν περιμένουν στήν ἀπέναντι ὄχθη, ὥσπου Αὐτός διαλύσει τά πλήθη.

- 23 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ’ ἰδίαν προσεύξασθαι.

Κι ἀφοῦ διέλυσε τά πλήθη, ἀνέβηκε μόνος
 Του στό βουνό νά προσευχηθῆ.

ἘΨίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ.

24 Τὸ δὲ πλοῖον

μέσον τῆς θαλάσσης ἦν,
 βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων·
 ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος.

Ὅταν βράδιασε ἦταν μόνος Του ἐκεῖ.

Τὸ καῖκι στό μεταξύ βρισκόταν κιόλας στή
 μέση τῆς λίμνης καί τό παίδευαν τά κύμα-
 τα, γιατί ἦταν ἀντίθετος ὁ ἄνεμος.

25 Τετάρτη δὲ φυλακῆ τῆς νυκτὸς
 ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς
 περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

Κατὰ τά ξημερώματα ἦρθε ὁ Ἰησοῦς κοντὰ
 τους περπατώντας πάνω στή θάλασσα.

26 Καὶ ἰδόντες Αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
 ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα
 ἐταράχθησαν
 λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστὶ,
 καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν.

Ὅταν Τὸν εἶδαν οἱ μαθητές νά περπατῆ
 πάνω στή θάλασσα, τρόμαξαν· ἔλεγαν πὼς
 εἶναι φάντασμα κι ἔβαλαν τίς φωνές ἀπὸ τὸ
 φόβο τους.

27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς
 λέγων·

- **Θαρσεῖτε Ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.**
 Ἀμέσως μετὰ ὁ Ἰησοῦς τούς μίλησε καί

- τούς εἶπε: Θάρρος, Ἐγὼ εἶμαι· μὴ φοβᾶσθε.
 28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε·
 - Κύριε, εἰ Σὺ εἶ, κέλευσόν με
 πρὸς Σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα.
 29 Ὁ δὲ εἶπεν: - Ἐλθέ.

Ὁ Πέτρος τοῦ ἀποκρίθηκε: Κύριε, ἂν εἶσαι
 Ἐσύ, διάταξέ με νά ἔρθω κοντά Σου πάνω
 στά νερά. Κι Ἐκεῖνος τοῦ εἶπε: ἔλα.
**Καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος
 περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα
 ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.**

Κατέβηκε τότε ἀπὸ τὸ πλοῖο ὁ Πέτρος
 κι ἄρχισε νά περπατάη πάνω στά νερά
 γιὰ νά πάη στὸν Ἰησοῦ.

- 30 Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη,
 καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι
 ἔκραξε λέγων: - Κύριε, σῶσον με.

Βλέποντας ὁμοῦς τὸν ἰσχυρὸ ἄνεμο φοβήθη-
 κε κι ἐνῶ ἄρχισε νά καταποντίζεται, ἔβαλε
 τίς φωνές: Κύριε, σῶσε με!

- 31 Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα
 ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ:
 - Ὀλιγόπιστε! Εἰς τί ἐδίστασας;
 Ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἄπλωσε τὸ χέρι, τὸν ἔ-
 πιασε καὶ τοῦ λέει: Ὀλιγόπιστε, γιατί φο-
 βήθηκες;

- 32 Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον
 ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.

Καί μόλις ἀνέβηκαν στό καΐκι κόπασε ὁ ἄ-
 νεμος.

33 Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες
προσεκύνησαν Αὐτῷ λέγοντες·
ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς εἶ.

Κι ὅσοι ἦταν στό καίκι ἤρθαν καί Τόν
προσεκύνησαν λέγοντας: Ἀληθινά, εἶσαι ὁ
Υἱὸς τοῦ Θεοῦ!

34 Καί διαπεράσαντες
ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

Ἄφου διασχίσανε τὴ λίμνη
ἤρθαν στήν περιοχὴ τῆς Γεννησαρέτ.

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΕΟΡΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΟΜΕΝΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Δευτέρα 23 Αὐγούστου
Ἀπόδοσις τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Τρίτη 24 Αὐγούστου
Κοσμᾶ τοῦ νέου ἱερομάρτυρος
τοῦ Αἰτωλοῦ (+1779)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α΄. Τὸν ταφόν σου Σωτήρ.

Τὸν μέγαν ἀθλητὴν,
ὀρθοδόξων τὸ κλέος,
Χριστοῦ τὸν μιμητὴν
καὶ διδάσκαλον θεῖον,
Κοσμᾶν τὸν ἱσαπόστολον,
Αἰτωλίας ἀγλαΐσμα,
τὸν παιδεύσαντα τὸ δοῦλον Γένος ἐνθέως
καὶ συντρέξαντα εἰς τὴν ἀνάστασιν τούτου

ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τετάρτη 25 Αὐγούστου
Τίτου Ἀποστόλου,
ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Προκληθεῖς οὐρανόθεν
πρὸς γνώσιν ἔνθεν,
τήν ἐν σαρκί τοῦ Δεσπότου
ἐπιδημίαν ἐν γῆ,
αὐτοψεῖ ἑωρακῶς φωτός πεπλήρωσαι,
ὄθεν τοῦ Παύλου κοινωνός,
θεηγόρος γεγονώς,
τήν Κρήτην πᾶσαν πυρσεύεις,
τῆς εὐσεβείας τῷ λόγῳ,
Τίτε ἀπόστολε μακάριε.

Παρασκευή 27 Αὐγούστου

Μνήμη τοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Αἰγύπτου
ὁσίου Ποιμένος (+450).

Ἀνδούσης καί Φανουρίου τῶν μαρτύρων.

Μνήμη τῆς Βαπτίσεως τοῦ Αἰθίοπα
Εὐνούχου ἀπό τόν Ἅγιο Φίλιππο (Πράξε-
ων 8, 5-12)